

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۸/۳۰

آصف بهاند

د لنډيو په باب د سلیمان لایق د نظریاتو لنډیز

لنډی، د ثبتولو ستونزه

دوه سو هشتپاړسمه برخه

د لنډيو په باب د سلیمان لایق نظریات په جدي ډول د پاملرنې وړ دی. ما د لنډيو په باب د خپلو څېړنو په ترڅ کې تر خپل توان پورې او تر هغه ځایه چې ما ته په لاس راغلي دي، د لایق نظریات راټول او خپاره کړي دي:

– د لنډيو په باب د لایق له خپرو کړو مقالو څخه،

– د ده له ځانگړي ویبسایت (سپنټا دات دي اي)،

– د لنډيو د هغې ټولگې له مقدمې څخه چې د افغانستان د علومو اکاډمۍ په ۱۳۶۴ کال د «پښتو لنډی» په نامه خپره کړه،

– له هغو خبرو نه چې ما خپله مخامخ په ۲۰۱۵ ام کال کې په علومو اکاډمۍ کې د لنډيو په باب ورسره کړي وي او گزارش مي بي د يوې مقالې په ترڅ کې خپور کړ.

ما کلون پخوا د لنډيو په باب د خپلو مقالو په ترڅ کې د لنډيو په برخه کې د لایق د ترسره کړو کارونو په باب مفصل بحث کړی دی. زما د يوې مقالې سرلیک «لایق او د لنډيو بحث» دی، د دې مقالې په يوه برخه کې ما د لایق د ترسره کړو کارونو یادونه داسې کړې ده:

د ۲۰۱۶ کال د جنورۍ په میاشت کې ځینو ویبپاڼو د لایق د ژوند په باب د یو لنډ مستند جوړ شوي فلم خبر او ویدیو خپره کړه. دا فلم «د ترانو شاعر» نومېږي چې د مصور بنسټ په مرسته محبوب الله خان چمتو کړی دی. ما دا فلم لومړی په **تانډ** کې ولید، بیا مې په روحي او ورپسې مې په **یوتیوب** کې تر سترگو شو. زه دلته د لایق په بیوگرافي او په فلم کې په نورو راغلو مستندو مسایلو باندې نه غږېږم، یوازې په هغو خبرو باندې تم کېږم چې په فولکلور او لنډيو پورې اړه لري.

د دې ویدیو په يوه برخه کې استاد حبیب الله رفیع د سلیمان لایق د علمي شخصیت په باب غږېږي او د لایق د هغو کارونو په باب مالومات ورکوي چې لایق د پښتو فولکلور او پښتو لنډيو په باب کړي دي. دا د استاد حبیب الله رفیع د خبرو متن دی:

«ما ډیر پخوا، د څلویښت په لسيزه کې د ده (لایق) یوه مقاله لوستې وه، چې د پښتو په ولسي سندرو بې لیکلي وه. هغه ولسي سندري، چاربيتې چې په کلیو کې، په کلیواله ژبه ویلي کېږي او د بیسواده شاعرانو له خوا ویل شوي وي، هغه يي را غونډې کړي وي، زما له پاره ډیره جالبه وه. زه له هماغه وخته، د فولکلور په برخه کې، د ده له کارونو سره آشنا شوم او علاقه مې ور سره پیدا شوه.

وروسته له هغه، ده (لایق) بیا د پښتو لنډيو په باب ژوره مطالعه وکړه، د هغو په سوابقو، د لنډيو په جوړښت، د لنډيو په سکینټ، خوروالي او بلاخره د لنډيو په متنوعوالي، په راز راز والي او د ځینو نورو ژبو له ورته ادبیاتو سره د لنډيو پرتله ده.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 8

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولی

نو په دې ترتیب، ده د لنډیو له پاره ډیر کار کړی او د خپل کار له پاره یې په زرگونو لنډیو له کتابونو او د خلکو له خولو را غونډې کړي او یو لوی کلیکسیون یې د لنډیو جوړ کړی دی.»

د رفیع صاحب له دې خبرو نه دا ثابتیږي چې لایق لا په تانده خواني کې له پښتو فولکلور او لنډیو له ټولولو او خوندي کولو سر مینه درلوده او دې کار ته یې ډډې وهلي وې. کله چې د رفیع صاحب د مالوماتو له مخې زه د پښتو فولکلور او پښتو لنډیو په باب د لایق د کار له پیل نه خبر شوم خپل هغه مالومات را ته غلط ثابت شو چې ما فکر کاوه چې د پښتو لنډیو په باب به، په «پښتو لنډی، ۱۳۶۴ کال» نومی ټولگه کې د لایق په قلم لیکلي مقدمه، د ده لومړنی کار او لومړنی لیکنه وي. سره له دې چې ما خپل دا نا سم مالومات چیرې خپور کړی نه دی او یوازې له ما سره موجود و، خو بیا هم زه له خپل دې ناسمی انگیرني نه همدا اوس بښنه غواړم.

سليمان لایق د لنډیو په باب ډیرې علمي او هر اړخيزې څیړنې کړي دي. د لنډیو په باب به لایق لا په تانده خواني کې هم څه لیکلي او خپاره کړي وې، خو لومړني علمي او هر اړخيزه لیکنه یې ما د لنډیو په هغې ټولگه کې کې ولیدله چې د افغانستان د علومو اکاډیمي په ۱۳۶۴ کې خپره کړه. لایق هلته د لنډیو په شکل او محتوا باندې ډیره ژوره او هر اړخيزه لیکنه کړې ده. ټوله شپيته مخه ده چې د یوې رسالې بڼه لري.

په دې لیکنه کې د لنډیو په باب له مقدماتی خبرو نه وروسته اصلي بحث پیل کیږي او لایق په لنډیو پورې اړوند، پر دغو موضوعاتو باندې خبرې کړي دي:

- په لنډیو کې د منظرې جوړولو او شکل مننې خصوصیت،
- د لنډیو وحدت الوجود،
- باد او انسان،
- سپورمې او لنډی،
- لنډی د وطن د انسان د غمونو هینداره،
- په لنډیو کې د ویاړونو د عنعنې هستونې،
- د لنډیو د تغزلي مائی اساسي مضمون،
- په لنډیو کې د تغییر او بدلون پروسه،
- لنډی د بنځې د تاریخي، اجتماعي موقعیت صادق ویندوی،
- په بنځمنو لنډیو کې د اعتراض تاریخي سرچینه،
- د لنډیو طبقاتي خصلت،
- د فیودالي دوران په لنډیو کې د بنځې د موقف انعکاس.

د لنډیو په باب د لایق له دې سریزې نه وروسته، د لنډیو په باب د لایق هغه مقالې یادولای شو چې د ده په خپل ویبسایت، سپنتا دات ډي اي (Spinta.de) کې په دري او پښتو ژبه باندې ایښودل شوي دي.

کله مې چې د لنډیو په باب دا څیړنه پیل کړه، پته را ته ولگیده یوه ویبپاڼه (spinta.de) هم شته چې د لایق په باب مالومات او د لایق آثار خپروي؛ هلته مې چې سر ور ښکاره کړ، د لایق او د لایق په باب له مالوماتو سره د لایق آثار او د لایق په باب د لیکل شوو مقالو تر څنګه، د لنډیو په باب په پښتو او دري ژبو باندې د سليمان لایق په قلم لیکل شوي مفصل او هر اړخيزه مالومات هم ایښودل شوی وو.

په پښتو برخه کې یې د لنډیو په باب هغه مقالې را اخستل شوي دي چې د افغانستان د علومو اکاډیمي په نشراتي ارگان کابل مجلې د ۱۳۸۵، ۱۳۸۶، ۱۳۸۷ په بیلابیلو گڼو کې چاپ شوي دي. د یادو مقالو سر لیکونه دا دي:

- پښتانه په لنډیو کې، لومړی برخه،
- پښتانه په لنډیو کې، دویمه برخه،
- د لنډیو ماخذونو ته یوه کتنه، لومړی،
- د لنډیو ماخذونو ته یوه کتنه، دویمه برخه،
- د لنډیو ماخذونو ته یوه کتنه، دریمه برخه
- د لنډیو ماخذونو ته یوه کتنه، څلورمه برخه.

د همدغو بحثونو په ترڅ کې یې د لنډیو په باب ډیر په زړه پورې بحثونه کړي دي چې ما د لنډیو په باب د مقالو د سلسلې په دویمه برخه کې استفاده ورنه کړې ده...»

لايق د لنډيو په باب ډېر د قدر وړ کار کړی دی، هرڅومره چې بحث پرې وشي، لا کم به وي.

اوس دا دی د پرکاره فرهنگي شخصيت ښاغلي باز عابد په زيار د لنډيو په باب د سلیمان لایق نوري خبري او نظريات په ټولنيزه ميډيا کې آنلاین شوي دي او زه يې د لنډيو په باب د نظرياتو د راټولولو په لړ کې دا نظريات هم راخوندي کوم او له ښاغلي باز عابد نه په مننې سره يې کټ مټ يې رااخلم:

«د اروا ښاد اکاډيميسن سلیمان لایق د درېيم تلين په مناسبت

د جولای ۳۱ مه

سلیمان لایق په لنډيو غږېدلی

د ۲۰۰۸ م کال د اگست په ۲۱ نيټه قلم نړيوالې ټولني د لنډيو په هکله اکاډيميسن سلیمان لایق غږولې و ما يې غږ ثبت کړی و. خبري اوږدې دي خو د پښتو لنډۍ په اړه په زړه پورې معلومات په کې شته چې دا دی کټ مټ يې ستاسي په وړاندې ږدم.

بازمحمد عابد

دا سمه ده چې ما يو څه وخت په سياست کې تير کړی دی، مگر ما ډېر عمر په انشايي ادبياتو لکه شعر او نثر کې هم تير کړی دی. د پښتو په څيرنيزو ادبياتو کې زما کار ډېر نوی دی. تقريباً ديارلس څوارلس کاله له هيواده لري د مهاجرت په ديار کې مې څيرنيز کار ته مخه کړې ده. ما په وروستيو وختونو کې خپل وخت دې دوو برخو ته ورکړی. په لنډيو اساسي څيرنه او په فارسي ژبه مې يو رومان تر لاس لاندې دی چې نوم مې ورته (مردی از کوهستان) ايښی دی. دا کتاب د انقلاب د دوران ټوله ماجرا په ځان کې رانغاړي، تکميل شوی نه دی تر اوسه لا دوام لري. ما دغه منظوم رومان په ۱۳۵۹ ل کال کې شروع کړی دی. تشويش لرم چې زما په ژوند کې به زه په دې قادر نه شم چې دا منظوم رومان پوره کړم. په هر حال که په دې دوران کې په ما پسې عزرائيل راغی، نو داسې څوک به پيدا شي چې دغه رومان پای ته ورسوي؟ صاحبي صاحب په خپلو خبرو کې زه له يوه مشکل سره مخ کړم. هغه دا چې لایق په لنډيو باندې کنفرانس ورکوي. لنډۍ هغه بې پایانه بيان دی چې په يوه، دوه يا دريو بيانونو کې سر ته نه شي رسېدی. ما د دنيا د فلکلورونو سره يو څه بلديت پيدا کړی دی. د دې له پاره نه چې د پښتانه هر څه راته بهتره ښکاري. پښتانه د انتقاد له پلوه هم ډېر موارد لري، کمبودات لري، ليکن د پښتانه فلکلور او په خاصه توگه لنډۍ يو بې نظيره شی دی. زما په فکر مور کولای شو چې د لنډيو په ضمانت دنياوالو ته ووايو چې مور هم فلکلور لرو. لنډۍ يو عجيبه خصوصيت لري. په يوه لنډۍ کې ټول ژوند رانغښتلاي شي. په فلکلوري شعرونو کې معمولاً طنزيه افکار روزل شوي دي. ولې په لنډيو کې د لنډۍ مفکورې، د لنډۍ احساسات، د لنډۍ تصويرونه رزمي برخي ته وراوږدېږي او لنډۍ په دې برخه کې ډېرې غني دي. په لنډيو کې د انسان د احساساتو درجه بندي دومره دقيقه ده، چې د پښتو په نوره شاعري کې يې ما ساری نه دی ليدلی. سالونکا د اسپانيې يو ډېر لوی وطنپال شاعر تير شوی دی چې په ټول جهان کې مشهور دی، هغه وايي چې د فلکلورونو او مکتوبي ادب دومره فرق دی لکه د يوه طبعي گل او کاغذي گل تر منځ چې فرق وي. البته هغه د اسپانيې په پونتوجونډو نوم چې لنډيو ته ورته يو شی دی په هغه باندې خبرې کوي. څه وخت زه د پونتوجونډو په ترجمو لوستلو مصروف شوم. خو زه تاسي ته په وياړ وایم چې لنډۍ په پونتوجونډو هم وسيع او پراخه دي. يو عاشق وايي:

خدای دې زما کړه غونډې موندې

لنډۍ کچر به چلوم تا به ساتمه

تاسي وگورئ چې په دغه فقره کې زموږ د هيواد يو فقير او غريب څرنگه په خپل چوکاټ کې داسې يوه خبره کوي، چې که مور دا لنډۍ واورو کولای شو چې ټول ژوند يې تکسير کړو. نو دا غني فلکلور چې زه اميدواره يم د قلم ټولنه او نور فرهنگي سازمانونه چې د افغانستان ادبياتو له پاره کار کوي، او پښتو برخه هم پالي، نو د پښتو لنډيو له پاره خپل پام واوروي او په لنډيو کار پيل کړي. ما په ۱۳۵۴ ل کال خپل لومړنی کار په لنډيو باندې شروع کړ. هغه هم ډېر تصادفي کار و. يو فرهنگي سړي، يو زيارايستونکي اديب، يو استاد چې اوس د هغه وخت زلمی نه دی. شهرت يې پيدا کړی، يعنې زلمی هيوادمل چې هغه وخت په مطبوعاتي کارونو بوخت و ماته راغی او ويې ويل چې ته بايد د زيرې جريدې ته په هره گڼه کې يوه مقاله وليکي. ما ورته ويلي وو چې سمه ده. دا چې ووت نو زما دغه لنډۍ په ياد وه چې:

خدای دې زما کړه غونډې مندې

لنډۍ کچر به چلوم تا به ساتمه

بس له همدې ځايه مې شروع وکړه. ما په هغه کال ۲۷ مقالې په لنډيو وليکلې. خو هغه وخت مالنډۍ په هنري جامه کې رانغاړلې وې، لکه شعر. خلکو هم زما د ليکنو نه خوند اخيسته او زه يې تشويقولم چې ډېر عجيب شي ته دې پام شوی دی. خو زه هماغه وخت پوهيدم چې زما ليکنې ناقصې دي. دا کار علمي پوښتنو ته ځواب نه شي ورکولای. په مهاجرت کې ما په لنډيو باندې دوباره کار پيل کړ، خو اکاډيمک، ژور او علمي کار. شايد ژبه به يې هغسې

شاعرانه، عاطفي او احساساتي نه وي چې ما په هغه ۲۷ مقالو کې کاروله. لیکن ژورو مطالبو ته تر تله پورې لارم. په دغه کار تر اوسه پورې ما ۱۲۶۰ پاڼې تورې کړې دي. ما غوښتل چې دا د کتاب په بڼه چاپ کړم. ما ته ډېرو دوستانو مشوره راکړه چې دا کتاب چاپ کړم، خو ما ورسره ځکه دا خبره ونه منله چې ما غوښتل چې دا کتاب زه د مقالو په بڼه خپور کړم. د دې له پاره چې له دوستانو او نقادانو نه پرې انتقادي او تاییدي نظر واخلم. نو چې زه کتاب چاپوم نواقص به یې کم وي. ځکه چې دا کار لومړنی کار دی او طبیعي ده چې له نواقصو نه به خالي نه وي. دا خبره زه په دې خاطر نه کوم چې تاسې به دې کتاب ته په کوم نظر وگورئ، کوم کار چې ما کړی دی، زه ورته تشویش نه لرم، ځکه چې په ډېر شوق او امانتداري مې دا کار کړی دی. لیکن کیدای شي چې ډېر ایرادونه او انتقادات پرې وارد شي. په دې ملک کې یو بدبختي دا ده چې چا ته ووايي چې دا غلطه ده، یا دا ضعیفه ده، یا دا ریفرنس نه لري، هغه خپه کیږي. یعنی د انتقاد تحمل زموږ په خلکو کې نه شته. خو زه تاسې ته وایم چې دلته ما یو تنکی ځوان د هارون حکیمي په نوم ولید، دده غزلی مې واوریدې رښتیا درته وایم چې زما له پاره ډېر د تعجب ځای و. که دغه هارون پورته شي او زما په شعرونو کې ماته زما کمبودتات راوښيي، زه به هیڅکله خپه نه شم.

البته په لنډیو کنفرانس ورکول ممکن دي، خو باید سړی ورته ډېر وخت ولري. له سره یې مطالعه کړي. د دې کار له پاره زما ژوند داسې دی چې زه ډېر امکانات دلته نه لرم. خو د قلم ټولني له مانه غوښتنه کړې وه چې زه به تاسې ته په لنډیو یو لکچر درکوم. ما د خپلو لیکنو نه یوه برخه غوره کړې ده چې زه یې تاسې ته اوروم. یوه خبره باید تاسې له ما سره ومنئ چې لنډی د ښځو شعر دی. ښځې چې په ټولنه کې د نارینه وو له خوا محکومې دي، په لنډیو کې یې د خپل محرومیت اواز پورته کړی دی او نارینه یې سم په خپل ځای کینولی دی. په دې مقاله کې ما هغه برخه را اخیستې ده چې په ښځو پورې اړه لري. ځکه چې ښځې زموږ میندې دي، ښځې زموږ خویندې دي او ښځې زموږ معشوقې دي. نو زه ترجیح ورکوم چې د دغې نیمې بدنې، د ژوند په باره کې به زه خبرې راتولې کړم. او د دې نه وړاندې غواړم چې د لنډیو په تاریخي اصالت باندې یو څه وغږیږم. زما په عقیده لنډی داسې شی نه دی چې پنځه سوه، اته سوه او یا هم د اسلام تر راتګه وروسته یې تشکل پیدا کړی وي. زما په نظر لنډی د اریایانو د وخت نه راپاتې یو شی دی. د دې له پاره ډېر دلایلونه شته. زه په همدې بنیاد څیړنه کوم او اوس دغې ځای ته رارسیدلی يم چې د هندوستان د شمال د برخې فلکلورونه څیړم او د لنډیو سره یې مقایسه کوم. له بده مرغه په افغانستان کې تر اوسه دا کار چا نه دی کړی، همیشه د لنډیو په باره کې ډېر سطحې کار شوی. ځینې خلک هغه لنډی یاداشت کړي، چې د هغه خوښې وي او بیا په دې اکتفا کوي چې له سندرغاړو نه یې واورې او خوند ترې واخلي. مگر لنډی په اجتماعي برخه کې ډېرې ژورې دي. مور کولای شو چې د خپلواجدادو خاطرې، عقاید، غږونه او تمایلات په لنډیو کې پیدا کړو او جامعی ته یې وړاندې کړو. نو په دې برخه کې چې ما ادعا وکړه چې دا ډېرې پخوانې دي نو ما د هند د شمال د برخې فلکلور څیړلی دی. په هغو کې د پنجابې ژبې یوه سندره ده چې (ماهیا) ورته وایي. ماهیا هغه شپانه ته وایي چې له اوزو، مینو او غواگانو سره ژوند تیروي. ډېره عجیبه خو یې دا ده چې د دغه شپانه په ادرس باندې په دې سرود کې داسې اختارات او داسې لوی القاب او داسې مفکورې افاده شوې دي چې سړی حیرانوي. د ماهیا شپاهت له لنډیو سره دا دی چې هغه هم د ښځو شعر دی. ښځو ویلی او ښځو شپون د خپل قهرمان په حیث منلی دی. په جوړښت کې زموږ له لنډیو سره دا فرق لري چې اوله فقره یې اته ده او دویمه یې شپاړس ده. او د لنډی اوله فقره نهه ده او دویمه یې ديارلس ده. د ماهیا په باره کې ما خپل بحث بشپړ کړی دی. د علومو اکاډمي مجلې ته مې سپارلی دی، تمه ده چې هغوی به یې چاپ کړي. او له تاسې ټولو نه هیله کوم چې هر هغه څوک چې د پښتو د فلکلوري ادبیاتو سره علاقه لري، دغې مجلې ته مراجعه وکړي، که کوم نظر لري، په همدې مجلې کې یې خپور کړي، نو زه به د خپل کار په لا بشپړولو کې ستاسې له نظرونو او انتقادونو څخه استفاده وکړم.

یو پیراګراف به زه د لنډی د تاریخي پیژندګلوی په باره کې تاسې ته ولولم، بیا په لنډیو کې زه د ښځو مسلو ته راځم. ځکه چې د لنډیو په بحث کې د اوج نقطه د ښځو د مسایلو تصویرګیري ده. یوه پښتنه ښځه په لنډیو کې څنګه انعکاس لري؟ او ښځو په لنډیو کې کوم نقش لوبولی دی؟ زه به هغه تاسې ته عرض کړم. په اول کې د لنډیو پیژندګلوي.

افغانی فلکلورستان باور لري چې پښتو لنډی د عامیانه ادبیاتو د شتمنی یوه برخه ده. او کیدای شي چې په لوړ سبک هغه د افغانی فرهنگ د تجمو او میراثونو په توګه معاصرې نړۍ ته وړاندې شي. د دې خبرې منلو سره چې فلکلور د لرغونو ټولنو د ژوند د اسطورو او حکمت داسې یو شی دی چې دخپل چوکاټ د ساتلو باوجود د خپلو د لومړنیو سپیدو څخه د ژبو او لهجو د تکامل له راز راز قوې څخه تیر شوی او د مذهب له اغیزې سره یو ځای زموږ تر مهاله رارسیدلی دی. د پښتو د فلکلور او په تیره بیا د لنډی داسې تصور ته رسیږو چې دا منظومې غاړې داسې فرهنگي میراث دی، چې د اکسوس او اندوس د ناوو تر منځ د استوګنو اریایي ټپو او د ګندهارا د اوسیدونکو څخه اوسنیو پښتنو ته په میراث پاتې دی. د ګندهارا د اریایانو او د هند د شمال د اریایانو تر منځ فرهنگي اشتراکونه او د پښتو او سانسکریت د ژبنيو اصطلاحاتو تداخل ښيي چې د افغانی فلکلورونو او د هغې له جملې څخه د تاریخي او اجتماعي منځپانګې د سرچینو د څیړلو او پیدا کولو له پاره د زاړه هندي فرهنگ په تیره د ویدي سرودونو ژوره مطالعه او د پښتو سره د سانسکریت پرتله بیزه څیړنه یوازینی اړتیا ده. داسې یو کوشن که پخپله د افغانی عالمانو له لوري سر ته ورسیري، له یوې خوا به د افغانی فرهنگ په پیژندګلوي کې مرسته وکړي، له بل پلوه به د غربي

ختیز پیژندونکو د څیړنو موقعیت مطابقت سره چې په ختیزو څیړنو کې تیروتني کوي، څه نا څه مصون شي. که څه هم مور د زرو اریایي ژبو او د خپل لرغوني تاریخ په ژغورني او څیړني کې د غربي پوهانو د زحمت او زیار منونکي یو خو دا حقیقت هم له پامه نه غورځوو چې هیڅوک په پردي کور کې د کور د خاوند په اندازه نه وي بلد. په همدې موخه که د ځینو باندینو سیاسي پوهانو هغه تمایلات چې په علمي پلټنو سیوری غوروي، له نظره وغورځول هغوی یې له ختیزو هیوادونو سره د خپلو محیطي او رواني ځانګړتیاوو د تبايوني په وجه زموږ د هیواد او سیمې د حقایقو په کشف او درک کې زموږ تر عالمانو وړ نه دي. خو تر دې دمه د علمي افغاني ماهرانو د لنډون په وجه د افغاني، هندي او فارسي اریایانو د ژبې، ادبیاتو او عمومي فرهنگ څیړنه او په تیره د هغه پرتله بیزه مطالعه زموږ د علمي او امکانې لوبې تر ظرفیت اوښتي ده. د کوشانیانو په باب د اتیامو کلونو په یوه سیمینار کې د هندوستان د جواهر لال نهرو پوهنتون د یوه استاد رام راهول سره د پښتو د فلکلورونو په باب په بحث واوښتم. هغه دا نظر درلود چې یې د سانسکریت د عمیق تحقیق نه او په هغې باندې له ورود نه پرته دا ناممکنه ده چې د پښتو د فلکلوریکو سرچینو او همدا راز د پښتنو د اریایي اصالت په باره کې هغسې چې وړ ده؛ تحقیقات دي وشي. نو ضروري ده چې سانسکریت ته مراجعه وشي.

د پوهاند صدیق الله ربښتین اروا دې ښاده وي، لیکي:

د اکسوس او اندلوس تر منځ پرته سیمه چې د کشمیر او پامیر څخه د هند تر سمندرګي پورې سور لري، د پښت د تپو پیدا کیدو او د استوګنې ځمکه پاتې شوي ده. د دې تپې نور اریایي ورونه دوه درې زره کاله پخوا له دوی سره یو ځای اوسیدل. خو کله چې د دوی یوه برخه د اندلوس پورې غاړه ختیز پلو ته لاړل او بلي برخې یې د لویدیز په لوري مخه وکړه. په دريو څانګو سره جلا شول. یعنې په ختیزې، لویدیزې او مرکزي څانګې. د دوی ګډې ژبې هم د دريو جلا ژبو په توګه وده ومونده. یعنې په ختیز کې سانسکریت، په لویدیز کې اویستا او د دوی تر منځ پښتو رامنځ ته شوه. د دې عالم په نظر پښتو د هغو اریایانو ژبه ده، چې د رګویدا په سرودونو کې د پګهت په نامه یاده شوي ده. ربښتین صاحب د پښتو لنډیو د تاریخي پیژندګلوی په باره کې عقیده لري، چې د سانسکریت سرودونه هغه دي چې په څلورګونو ویدونو کې ثبت شوي دي. کوم سرودونه چې تر هغو وړاندې ویل شوي دي په هغو سرودونو کې شامل دي چې اوس له لاسه وتلي دي. د پښتو سرودونه هم په دوو برخو ویشل کیږي. لیکل شوي سرودونه او شفاهي سرودونه. د دغو له منځه لنډی په شفاهي سرود پورې اړه لري او د تیر و زمانو څخه په مور پورې سینه په سینه رارسیدلي دي. پروفیسر محمد نواز طاهر د پښتو اکاډمۍ پخوانی رییس په دې عقیده دی چې پښتو لنډی د اویستا له ګاتونو سره چې یو راز مناجاتي سرودونه دي، تاریخي قرابت لري. دی د نورو محقیقانو په حواله لیکي چې ګاتونه او رګویدا له لنډیو سره ورته والی لري. دی وايي چې تر کومه ځایه چې لنډی له ګاتونو سره په یوه ماحول کې پالل شوي دي، بعیده نه ده چې د ګاتونو ژبه له هغې لرغونې پښتو سره شابهت ولري، کومه چې شپږو او د ګلو خاوندانو په لنډیو کې استعمالوله.

زما په نظر که څه هم دغه دوه عالمان حقیقت ته نږدې شوي دي، خو ورسیدلي نه دي. د دې خبرې مانا دا ده چې دغې دوو د مغربي محقیقانو نظریات او اټکلونه په دې باره کې منلي خو پخپله یې څیړنه او ازموینه نه ده کړې. د دوی نقلونه او څرګندونې نقلي ماهیت لري. او له هغو طالبعلمانو سره مرسته نه شي کولای چې د څیړني د علمي میتودولوژۍ او فاکتورونو په اساس مشخصو نتیجو ته رسیدل غواړي. د پښتو فلکلورونو د څیړني له پاره د پښتو اویستا او سانسکریت په باره کې چې د هند اروپایي ژبو چې د یوې کورنۍ خويندې دي، د مقایسوي ژبپوهنې په اساس یو څه څیړنه په کار ده. او تر دې هاغه خوا د لنډیو د هغو منسوخو شویو ټولنیزو عنعنو څیړنه په کار ده چې په لنډیو کې د تیرو تاریخي، فرهنگي بهیرونو په وچ شوي خروب کې د پوسیلونو په توګه موجود دي. لکه د (ستي) کلمه او د هغې پراخ مفهوم. ستي چې په سانسکریت کې د محترمی، پاکې لمنې، سپیڅلې او هغې ښځې له پاره کارول کیږي، چې ځان د خپل مور خاوند سره یو ځای سوزوي. ستي د سون په مانا په لنډیو کې په سلهاوو ځلې کارول شوي ده. د ستي په څیر داسې نورې کلمې هم شته چې د خويندو ژبو د انشعاب د زیات قدامت با وجود د هغوی د پاتې شویو مشترکو اړیکو د کشف او څیړنو په دندو کې کارول کیدای شي. او مور د لنډیو په باب د اټکلونو پر ځای علمي پلټنو ته ورتیروي. د ساري په توګه د سانسکریت د (دیس) کلمه د هیواد په مانا طواو د ګر کلمه د ګر په مانا په پښتو کې کټ مټ د سانسکریت په توګه کارول کیږي. او هماغه مانا ورکوي. د دیس کلمه په پردیس کې د وطن په مانا او د ګر کلمه غ ته د ګ د بدلون او ز ته د س راوښتون له کبله په ګردیس یعنی د غرونو په وطن کې چې په ګردیس کې ځان ښکاروي څرګنده ده. چونغر د چینو غر او ګرجستان د غرونو سیمه. په دواړو ژبو کې په یوه مانا کارول شوي دي. په سانسکریت کې د هماليه غرونو ته ګراج هم ویلای شوي دي. چې مانا یې د غرونو پاچا ده. په دې ترکیبي نوم کې د ګر مانا هم هماغه ده چې د افغانستان کې په زرې فارسي او زرې پښتو کې مستعمله ده. او اوس هم لکه د ګردیز او ځینو نورو نومونو په تانیسته کې ځان ښيي. د غره په نامه غ ته د ګ د بلیدو په وجه د ګرچه، ګرستان، چونګر کلمې چونغر ته اوښتي. په سانسکریت کې بنگال ته انګدیس ویل شوي دي. چې اوس سین ته د شین په په استبدال او د بنگال په اضافه کولو بنگله دیش شوی دی. په هند کې د اترپردیش او د افغانستان په کندهار کې د دیشو نومونه د همدې ریښې څخه اخیستل شوي دي. د سانسکریت په لرغوني حماسه (راماین) کې د ګندهاروا دیس په

نامه یو داسی وطن یادوي چې په هغه کې گندرواهانو ژوند کاوو. دا هماغه سیمه چې د ننگرهار د ناوې په شمول د پېښور ناوه تر سوات پورې رانیسي. په دې نامه کې د دیس کلمه په هماغه لرغوني بڼه پاتې شوې ده. د زیاتو مالوماتو له پاره زما هغې مقالې ته مراجعه وکړئ چې د لنډیو په ژبه می لیکلی ده.

په لنډیو کې د تاریخي ریښو او رابطو پلټلو او پیدا کولو تر ټولو لنډه او ګټوره لاره دا ده چې خپله په لنډیو کې څیړنه ژوره شي. د دغو اصطلاحاتو علمي پلټنه لکه ستانه، انغری، سپیلنی، ګور، جرګه، هوډ او نور چې په لنډیو کې لا د زرو اجتماعي انستوتونو د پاتې شویو سمبولونو په توګه کارول کیږي، د لنډیو د تاریخي او فرهنګي پیژندګلوی سره ډېره مرسته کولای شي. دا مصطلحات هغه پلونه دي چې مور ته امکان راکوي په هغه رول چې زمان زموږ او زموږ د اجدادو تر منځ رابنګلی دی، تیر شو او د لنډیو سرچینو ته په رسیدو کې ګټه ترې واخلو. د لنډیو یو بل خصوصیت د هغه غاړه بیز فطرت دی. چې ډېرې ستونزې د لسګونو غاړو او میلوډي ګانو په قالب کې کیني او د ساز او اواز هنرمندانو ته امکان ورکوي چې د بیلابیلو غاړو هستونو سرکو سره د هغو د ترکیب کولو له لارې غرونه هسک کاندې. او دا د لنډیو جاوداني خصوصیت دی. د لنډیو دغه فطرت د انسان د ژورو غمونو او سر اخیستو خوښیو او ارماني خوندونو د هغې ورکې بیان دی کوم چې انسان په خپل جبلت کې په هغه اخته شوی دی. یعنې هغه روحي گرفتاری چې په الفاظو کې د بیان وړ نه دي او ژبه لا تر اوسه د هغه د تصویرولو صلاحیت نه لري، په صوتي سندریزو غاړو کې بیا پیدا کوي. او په همدې توګه لنډیو پخوا تر دې چې د شعر په توګه زیات مقبولیت ولري، د غاړو او غرونو په توګه د خلکو په زړونو کې زیات مقبولیت لري. فاروق افندي د افغانستان ترک اصله موسیقي پیژندونکی متعقد و چې زموږ د سیمې په جغرافیوي قلمرو کې هیڅ فلکلوریک شعر او ترانه د لنډیو غوندې د غاړو د پاللو تغزلي غنا او د خپلې د رښتیندویه او هیجان هستونکي ژبې له پلوه دومره اوچت الوت ځای نه لري. کله چې زه د لومړي ځل له پاره د لنډیو د دې غرنۍ ځانګړتیا سره اشنا شوم او هغه می د سیمې د ورته فلکلوري آثارو سره مقاسه کړه، زه یې دې فناعت ته ورسولم چې لنډیو په واقعي مانا د خلکو د هستونو او نبوغ یو شهکار دی. دغه دوه پورېز جادوګر اوازونه چې د هر پښتانه په ژبه جاري دي، او بی اختیاره د هغه په مری کې په سندریزو غاړو بدلېږي، د انسان د عواطفو، درونو، ستونزو، انګیرونو، دقیقه درجه بندي کړې ده. او سړی د خپل حقیقت د برېښولو میدان ته راکاږي. دغه د لنډیو د تاریخي ریښې او د لنډیو پیژندګلوی لومړۍ برخه وه چې خلاصه شوه.

په لنډیو کې د ښځې تصویر

لنډیو په رښتیا سره د پښتنې ښځې شعر دی. ښځې یوازې په لنډیو کې خپل واقعیت څرګندوي. هینداره ښځه ښيي، خو په ظاهري بڼه او سینګار کې. نقاش او سیکه توروونکی ښځه تصویروي او توري خو د موادو او رنگونو له ترکیب څخه. او هغسې چې ته یې غواړي. نه هغسې چې دا ښځه پخپله ده یعنې له روح او احساس سره. شاعر ښځه ستایي خو ایډیال ښځه. داسې ښځه چې د خیال په بلوري مایو کې د پاشلو څڼو تر معطر چتر لاندې د سرو شرابو شیشه په لاس پرانیستی ګریوان د ده راتلو ته سترګې په لار ده. لکه د دري ژبې ستر غزلبول حافظ شیرازي چې وايي:

زلف اشفته و خوی کرده و خندان لب و مست

پیرهن چاک و غزلخوان و صراحی در دست

د ښځې دا ننداره یڼه د شاعر دجنسي غریضې د طبعي احساس نتیجه ده چې د ده د هنري نبوغ په وړې احساس کې پالل شوي ده. د ښځې ښکلا، لیوالتیا او لیونۍ مینه درواغ نه ده. او د هغې د جلوو او کرشمو انځورول او ستاینه د هنري انځورګرانو، هنرمندانو د تل پاتې شهکارونو د هستولو اساسي منځپانګه ده. خو ښځمنتوب او د نارینه له پاره د هغې جنسي جاذبیت د ښځې د اصلي څرخ یو اړخ دی. ښځه په خپل شعر یعنې لنډیو کې خپل واقعیت څرګندوي. لنډیو د پښتنې ښځې هغه اعجاز لرونکی هینداره ده چې د پښتانه په ټول تاریخ کې د هغې د ظاهر او باطن، شعور او لاشعور بشپړ تصویر وړاندې کوي. ځکه چې ښځه خپله د هغې د هستیدو، نقش و نگار او نندارینه کې حضور لري. د لنډیو د ځانګړنو څخه داسې اټکل کیږي چې د ډېرو لنډو شعري سپر غیو د تاریخ د ډېرو بدلونونو باوجود په خپل اوږده مسیر کې د لرغونو فرهنگونو د پرله پسې څپو هغه پاتې شوني چې په لنډ مهال کې ترسد نه کوي، لا تر اوسه په ځان کې ساتلي دي. له همدغه کبله دغه لنډي فلکلوري شعرونه د پښتنو د ټولنیزو روابطو او فرهنگ د څیړلو له پاره هغه عمیق ارزښت لري. کوم چې پوسیلونه یې د ژوند د تاریخ د مطالعې له پاره لري. لنډیو د ښځو د ځانګړي شعر په توګه د پښتنې ښځې د دریخ چیرنه او پلټنه کې بی ساري او موثق مدرک دی. ښځه په دې روښانه کړکې کې د خپل تاریخي وضعیت او اوسني اجتماعي موقف بشپړ رښتینی تصویر وړاندې کوي. که څه هم لنډیو تلپاتې پدیده نه ده او قانونمند تولد مرګ او ژوند لري. خو یوځایي او ډله ییز زوال نه مومي. یوه یوه په تدریجي توګه د یوې قانونمندی قاعدې له مخې رژیږي او ځای یې نوي افوات نیسي. لیکن په هغوی کې دا فلکلوري ځانګړنه خورا پیاوړې ده چې د هغوی مخکیني نسلونه، لکه د ژبوو او نباتاتو په څیر خپلو وروستنیو ته د اجدادو عمده خصوصیات نقلوي او له مبدا سره اړیکې نه پرې کوي. د همدې ځانګړنې په وجه لنډیو د یوه باوري څرک او مدرک په توګه د لرغوني تاریخ او د پښتنو د پخوانیو اجتماعي مناسباتو په پلټنه کې اغیزمنه مرسته کولای شي. په لنډیو کې ښځه تر نارینه زیات غبرګون لري، ځکه خو د ښځې د تاریخي وضعیت د څرنګوالي د څیړنې له پاره چې د ځانګړو تاریخي

عوارضو له کبله له نظره غورځول شوي ده خاص اهميت لري. د ټولني دويم نابرابر دريځ ته د بنځو د پوهولو تاريخي عوامل هر څه وي، خو د هغه ټولنيز پای يعنې د نارينه په مقابل کې د بنځې تابع دريځ مشخص او روښانه دی. په دې ټولنيز دريځ کې ډېر څه او د دې جملې څخه د طبعي انتخاب او فطري غوښتنود اظهار او د بيان آزادي حتی د نارينه د تيري او تادا پر ضد د اعتراض حق له لاسه ورکړی دی. بنځو ته په مذهبي مشرتابه او اقتصادي ډگر کې د فعاليت مناسب ميدان او امکان نه شته. د هغې ديني ارشاد نه منل کيږي. او د فرهنگي بهير په اساسي برخو کې لکه شعر، نقاشي، معماري او ځينې نورې سيمې مخصوصه ونډه نه لري. خو افغاني بنځې په مجموعو کې او پښتني بنځې په ځانگړي توگه د ځان، ټولني او ژوند په باره کې په تيره د خپل ژوند د نا انډول ملگري نارينه په باره کې خپلې خاصې طريقې او وسيلې پيدا کړي دي. د دغو وسيلو په منځ کې نقلونه، فلکلوري نظمونه، منلونه او د عاميانه فرهنگ فلکلوري برخې ټول ادبي ژانرونه د ياديدو وړ دي. خو لنډۍ د دغې ژانرونو هغه شتمنه او د عواطفو له شور څخه ډکه برخه ده چې بنځې يې تر هر شي زيات استعمالوي. پښتنه بنځه په خپل ټول واقعيت سره په لنډيو کې نارې وهي او ټول انسانيت، حتی لمر، باد باران، غرونه او هر څه چې د هغې مخې ته راځي په خطاب کې راولي. د خپلې دنيا، د هغې غمونو دردونو او ښکلاوو سره يې اشنا کوي. په دې توگه پښتني بنځې هغه ناموسي پگل چې نارينه د بنځې په تغزل لگولای دی، د شفاهي ادب پر ټول قلمرو خصوصاً په لنډيو کې مات کړی دی. او د تغزل د شوره داسې ډکه مایې يې ودانې کړي دي چې په هيڅ ليکلي غنايي شعر کې د هغې د يرغلزي جاذبې زور او شور نه شته. لنډۍ نه يوازې د پښتني بنځې، بلکې د افغانستان د ټولو بنځمنو جنس له لوري چې د خپل هنري نيوغ د ځلولو د حق څخه محرومه شوي ده، د آزادۍ له پاره د مبارزې چلنج دی. بنځې په خپل ټولي ښکلا د خپل بشپړ ليوالتيا او د جنسي تبعيض د ټول درد او حسرت سره په لنډۍ کې علول کړی او هغه يې په خپله وينه او مينه کې رنگولي ده. دې رنځونو ژبه ورکړې ده. د عاطفې د جلال او جمال په ټټې کې يې پخه کړې او د نارينه په رښتيندويه انځورونو کې يې د برهان قاطعي په توگه کارولي ده.

زه په دې خاطر له تاسې ډېره عفوه غواړم چې خپلې خبرې راتولوم. ځکه چې تاسې به هم له ليرو ځايونو څخه راغلي ياست. په ښار کې نظم هم سم نه دی او موټري هم پس له ماښامه نه وي. خو زما له تاسې ټولو دا هيله ده چې د لنډيو د راتولو او د هغې د تصنيفولو په چارو کې مرسته وکړئ. دغه لنډۍ چې مور او تاسې يې د پښتو ټولني په ټولگو کې گورو او يا هم په پيښور کې د لنډيو چاپ شوي کتابونه، دا علمي بنياد نه لري. زه ډېر افسوس کوم چې زما په لاس کې داسې مشخص وخت نه شته چې سبا په غرب کې، په روسيه کې، په امريکه کې او يا هم په جاپان کې يې څوک ولولي او زه ريفرنس ورکړم چې ما دا لنډۍ له هغه ځايه اخيستي او دا يې ومني. هغه شک کوي چې شايد دا لنډۍ به ما پخپله جوړې کړي وي. شايد دا لنډۍ اسالت ونه لري. ممکن دا لنډۍ اوس زيږيدلي وي او تاسې پرې د اريايانو د وخت ټاپه لگوئ.

يو سړی د چې ارنولډسن په نوم يادېده، چې هغه په پيښور کې په لنډيو باندې کار کړی و او يوه کوچنۍ رساله يې پرې هم خپره کړې وه. زه فکر کوم چې هغه لنډۍ پېژندلې وې. هغه په يوه لنډۍ حکم کړی دی چې دا لنډۍ د هغه وخت لنډۍ ده چې جونو به د سوات د غرونو ته د سوما د گلونو له راتولو له پاره تللي. خو دا لنډۍ بيا ما وروسته د يوه افغان دوست په خپاره شوي کليکسيون کې وليده چې ده د خپلو لنډيو په نامه باندې چاپ کړی وه. دا کتاب د انولډسن له کتاب نه شل کاله وروسته چاپ شوی دی. ما هغه سړي ته وليکل چې دا څه فاجعه کوئ؟ بل شعر نه شته چې تاسې لنډۍ ليکئ؟ دا لنډۍ ولې جوته کوئ؟ او ته ولې دې لنډۍ ته خپله لنډۍ وايي؟ دا خو انولډسن په خپل کتاب کې شل کاله مخکې ليکلي ده او که هغه اوس په لنډيو څيړنه کوله او ستا کتاب لاس ته ورغلی و، هغه به څه فکر کاوه. هغه به ضرور متردد و او له ځانه سره به يې ويل چې دا څه حال دی.

نو ويلی شو چې لنډۍ ډېر لوی بحث دی چې څرنگه کولای شي چې له تاريخ سره مرسته وکړي، له انسان پېژندنې سره مرسته وکړي، له علمو سره او له سوسالوژي سره مرسته وکړي. زه د ټولو پښتنو شاعرانو او ليکوالو څخه هيله کوم چې د لنډۍ په ليکلو دې خپل وخت نه ضايع کوي، ځکه چې نوی جوړې شوي لنډۍ اصلي لنډۍ يې پته کوي. او بې اعتباره کوي يې.

زه د علومو اکاډمۍ او نورو پښتو نهادونو څخه دا هيله لرم چې ولاياتو ته د اصيلو لنډيو د راتولو له پاره ټيمونه وليږي. د لنډيو شرايط بيخي معين دي. هغه سړی چې ده ته دا لنډۍ ورکوي، دا يې بايد په کسټ کې هم ثبت کړي. په ليکلي بڼه يې ثبت کړي، د هغه سړي نوم، د پلار نوم، د هغه عمر، سيمه او د لنډيو د ثبت وضعه. دا ټول بايد وليکل شي چې دا ټول بيا د اکاډيميو مخزنونو ته رسول کيږي چې بيا د مختلفو علومو له پاره ترې کار اخيستل کيږي چې دا لنډۍ بيا په علمي کچه د اعتبار وړ کيدای شي. ستاسې د پاملرنې څخه ډېره مننه چې ما بېچاره ته مو تر ډېره غوړ ونيو. زه يوه هيله لرم چې راځئ چې په گډه کار وکړو او دا د پښتو ارغلي تود کړو.

گرانو مشرانو، همزولو او کشرانو! زه له يو شي نه ډير تشويش لرم. په دې افغانستان کې په فرهنگي ساحه کې هيڅکله داسې وضعه نه وه لکه دا نن چې يې مور او تاسې وينو. زه د يوه سپين رپرې په حيث له بحث نه وتلي يو دوه درې کلیمې تاسې ته عرض کوم. او دا خپله وظيفه بولم. هغه دا چې د فارسي او پښتو جنگ زمور جنگ نه دی. دا دښمن زمور هيواد ته راننه ايستی دی. دا دواړه زمور ژبې دي. درې زمور ژبه ده. دا فارسي د عربو په وخت

کې په ایران کې مړه شوي وه. همدې خراسانیانو چې اوسنی نوم افغانستان دی بیرته یې ایرانیانو ته ورزده کړه. یعنې دغه هیواد چې اوس ځان ته ایران وايي او اصلي نوم فارس دی، دا نوم تقریباً په ۱۹۳۵م کې له مور نه ایرانیانو غلا کړ. او زموږ د هغه وخت حاکمانو چې ډېر بې غیرته خلک وو، دا کوشش یې ونه کړ چې هغوی ته ووايي چې دا یو مشترک نوم دی، دا نوم تاسې په ځان مه ردئ او ځان ته بل نوم پیدا کړئ. اوس زموږ ټول افتخارات د ایران په نامه باندې ثبتیږي. (حکیم سنایي شاعر بزرگ ایران) کله چې دا کتاب ما ولید دومره غوسه راغله چې کتاب مې راپورته کړ او په دیوال مې وویشتو. دا بڼې خبرې نه دي مور نه خوشحاله کوي. مور هم یو ملت یو، مور هم حیثیت لرو. مور هم فرهنگ لرو. زموږ د بلخ تاریخ او د پښتو او دري ژبو تاریخ ډېر لرغوني دی تر هغه تاریخه چې په غربي ایران یعنې فارس کې یې خلک د فارسي ژبې له پاره پیشنهادوي.»

د پاڼو شمېره: له 8 تر 8

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پاروالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ